

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทยได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ส่งผลโดยตรงต่อความต้องการใช้ทรัพยากรน้ำเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ทั้งน้ำสะอาดเพื่ออุปโภคบริโภค การเกษตร การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมซึ่งการเติบโตเป็นไปอย่างรวดเร็ว ปริมาณการใช้น้ำในกระบวนการผลิต และกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณน้ำเสียมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้แนวโน้มการจัดการน้ำเสียในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น นับวันจะมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนมากขึ้น จนก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมาคือการขาดแคลนน้ำใช้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม และปัญหามลพิษทางน้ำ เพื่อควบคุมปัญหาดังกล่าวทางหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้มีข้อกำหนด และ กฎหมายควบคุมคุณภาพน้ำทั้งที่ระบายออกจากสถานประกอบการต่าง ๆ โดยมีการกำหนดว่าน้ำทิ้งนั้นต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด จึงทำให้สถานประกอบการต้องนำกฎหมายไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านการใช้ทรัพยากรและมลพิษที่เกิดขึ้น

วัตถุประสงค์ที่จะต้องทำการบำบัด และกำจัดน้ำเสียก่อนที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อ

1. ทำลายตัวการที่ทำให้เกิดโรค หรือเชื้อโรคที่อาศัยน้ำเป็นตัวนำ ไม่ว่าจะเป็นเชื้อโรคหรือสารพิษจะต้องถูกกำจัด หรือทำลายจนคุณภาพน้ำอยู่ในระดับที่ปลอดภัยก่อนที่จะถูกปล่อยลงไปในแหล่งน้ำธรรมชาติ

2. เปลี่ยนสภาพของเสียในน้ำเสียให้อยู่ในรูปที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ ของเสียที่มีอยู่ในน้ำเสียถึงแม้จะมีปริมาณน้อยมาก เมื่อเทียบกับปริมาณน้ำบริสุทธิ์ที่ถูกปนเปื้อนอยู่ โดยเทียบเป็นหน่วยส่วนในล้านส่วน (part per million ; ppm) หรืออาจต้องเทียบหน่วยส่วนในหนึ่งพันล้านส่วน (part per billion ; ppb) แต่ปริมาณเพียงเล็กน้อยของเสียนี้ก็ทำให้ไม่สามารถนำน้ำกลับมาใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภคได้ ถ้าไม่ทำการบำบัดและกำจัดเสียก่อน นอกจากนี้ของเสียบางอย่างในน้ำเสียนั้น เมื่อทำการบำบัดและกำจัดแล้ว

อาจเกิดประโยชน์ได้ เช่น การย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสียอาจได้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อพืช หรือแก๊สมีเทนที่สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิง

3. เพื่อไม่ให้ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญของเสียในน้ำเสียอาจมีคุณลักษณะทางกายภาพไม่เหมาะสม อาจมีสารแขวนลอยต่างๆ เช่น น้ำมัน มูลฝอย ฯลฯ มีกลิ่นหรือสีที่เป็นที่น่ารังเกียจ นอกจากนี้การที่น้ำเสียมีปริมาณอินทรีย์สารละลายหรือแขวนลอยอยู่มาก จะทำให้เกิดการย่อยสลายโดยจุลินทรีย์โดยการใช้ออกซิเจนซึ่งละลายอยู่ในน้ำทำให้เกิดการย่อยสลายโดยไม่ใช้ก๊าซออกซิเจน จึงอาจทำให้แหล่งน้ำขาดออกซิเจน และเมื่ออยู่ในสถานะที่ขาดออกซิเจนละลายในน้ำ การย่อยสลายสารอินทรีย์ดังกล่าวก็จะทำให้เกิดแก๊สที่มีกลิ่นเหม็นโดยเฉพาะพวกซัลไฟด์ เช่น แก๊สไฮโดรเจนซัลไฟด์ เป็นต้น

4. เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภาวะมลพิษ ของเสียในน้ำเสียจะทำให้เกิดภาวะมลพิษ และเป็นปัญหาต่อการที่จะนำน้ำในแหล่งน้ำไปใช้ประโยชน์ เพื่อการอุปโภคบริโภคในบ้านพักอาศัยหรืออาคารสำนักงานต่าง ๆ การอุตสาหกรรม หรือการเกษตรกรรม และอาจทำลายสิ่งมีชีวิตน้ำไม่ว่าจะเป็นพืชน้ำหรือสัตว์น้ำ และในที่สุดอาจทำลายระบบนิเวศของธรรมชาติในแหล่งน้ำได้(พัฒนา มูลพฤกษ์ . 2541 :77-78)

จังหวัดระยองอยู่ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก มีนิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ซึ่งในแต่ละนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตประกอบการจะประกอบด้วยสถานประกอบการหลายแห่ง ตัวอย่างเช่น นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ประกอบด้วยโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 52 แห่ง (นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด . 2545 : 1 – 4) ซึ่งประเภทธุรกิจส่วนใหญ่ของสถานประกอบการจะเป็นธุรกิจปิโตรเคมี และ นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ประกอบด้วยโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 101 แห่ง (นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด . 2545 : 1 – 13) ซึ่งประเภทธุรกิจส่วนใหญ่ของสถานประกอบการจะเป็นธุรกิจผลิตชิ้นส่วนรถยนต์และประกอบรถยนต์ และในเขตอุตสาหกรรมจังหวัดระยองก็เป็นอีกแห่งหนึ่งที่ประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำใช้และมลพิษทางน้ำ การนิคมอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวและได้มีการดำเนินการควบคุมและป้องกัน โดยในส่วนกลางของนิคมอุตสาหกรรม จะมีสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางเพื่อรองรับน้ำเสียที่ระบายออกจากสถานประกอบการต่าง ๆ โดยมีการคิดค่าใช้จ่ายในการบำบัดน้ำเสียตามอัตราการปนเปื้อน โดยคำนวณจากค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ทั้งนี้คุณสมบัติของน้ำทิ้งที่จะระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของนิคมอุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่การนิคมอุตสาหกรรมนั้น ๆ กำหนด กรณีที่สถานประกอบการระบายน้ำทิ้งที่ไม่เป็นไปตามที่การนิคมอุตสาหกรรมกำหนด จะมีการคิดค่าใช้จ่ายเพิ่มโดยการปรับราคาคืนตามสัดส่วน ดังนั้นสถานประกอบการแต่ละแห่งจึงต้องมีการควบคุม ดูแล และบริหารจัดการเกี่ยวกับน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ก่อนที่จะระบายออกภายนอก โดยมีการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียขึ้นใน

สถานประกอบการของตนเองเพื่อเป็นการปรับปรุงลักษณะน้ำเสียให้ได้ตามที่ กนอ. กำหนด และมีการจัดสรรบุคลากรรับผิดชอบดูแล หรือเรียกว่า ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการ ซึ่งหมายถึง ผู้มีตำแหน่งสูงสุดในการรับผิดชอบโดยตรงต่อระบบบำบัดน้ำเสียในสถานประกอบการนั้น ๆ ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายสิ่งแวดล้อม ผู้จัดการฝ่ายซ่อมบำรุงอุปกรณ์และอำนวยความสะดวก ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย หรือนุคคลตำแหน่งอื่นที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบระบบบำบัดน้ำเสีย ในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และสถานประกอบการของตนเอง

ในการบริหารและจัดการระบบบำบัดน้ำเสียประกอบด้วยหลายองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ คน เครื่องจักร เงินทุน และวัสดุสิ่งของ (ธงชัย สันติวงษ์ . 2539 : 7-8) ซึ่ง “คน” โดยเฉพาะผู้บริหารถือเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ แม้องค์กรจะมีเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ มีเงินทุนสนับสนุนมากเพียงใดก็ตาม หากขาดบุคคล / ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพมาบริหารจัดการ ก็ไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ (สมพงษ์ เกษมสิน . 2521 : 1) ดังนั้นการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียจึงต้องมีผู้บริหารซึ่งทำหน้าที่บริหารและรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้และผ่านการอบรมมาแล้ว จะทำให้ระบบบำบัดน้ำเสียทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงภาระหน้าที่ในด้านการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในสถานประกอบการ ซึ่งจะทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้ระบบบำบัดน้ำเสียมีคุณภาพน้ำทิ้งเป็นไปตามข้อกำหนด และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน โดยที่ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในสถานประกอบการจะต้องมีคุณสมบัติหรือศักยภาพที่จะบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะประสบความสำเร็จ เรียกว่า ความพร้อม (Preparedness) ซึ่งบุคคลที่มีความพร้อมอย่างนี้จะทำงานด้วยความราบรื่น และประสบความสำเร็จอย่างน่าพอใจ ส่วนบุคคลที่ไม่มีความพร้อมย่อมเปรียบเสมือนถูกบังคับให้ทำงาน การทำงานนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ในการควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อให้ได้คุณภาพน้ำทิ้งตามเกณฑ์ ที่กฎหมายกำหนด

สถานประกอบการที่มีระบบบำบัดน้ำเสียในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่มีโรงงานเป็นจำนวนมากและมีน้ำเสียจากกระบวนการผลิตเป็นปริมาณมากเช่นกัน ซึ่งในนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าวยังไม่เคยมีการประเมินความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรทำการศึกษาความพร้อมของ

ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าวว่ามีความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียอยู่ในระดับใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในสถานประกอบการเหล่านั้นมีความพร้อมในระดับต่าง ๆ เพื่อให้การควบคุมดูแล และรักษาระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตลอดจนเพื่อทราบถึงปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการ

นอกจากนี้ การที่ได้ร่วมประชุม สัมมนา และพูดคุยกันในชมรมความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงานซึ่งสมาชิกชมรมประกอบด้วยบุคลากรที่ดูแลรับผิดชอบด้านความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมจากแต่ละสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดและนิคมอุตสาหกรรมใกล้เคียง ทำให้ได้ทราบว่าสถานประกอบการหลายแห่งมีปัญหาด้านการจัดการน้ำเสียทางโรงงานหลายอย่าง เช่น ปัญหาของผู้ดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย เทคนิควิธีบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

จากเหตุผลที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งมีสถานประกอบการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจปิโตรเคมี และสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดซึ่งมีสถานประกอบการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ และประกอบรถยนต์ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในทั้งสองนิคมอุตสาหกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนิคมอุตสาหกรรม และสถานประกอบการอื่น ๆ ในการวางแผนดูแล แก้ไข และบริหารระบบบำบัดน้ำเสียต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้บริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และอีสเทิร์นซีบอร์ด

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และอีสเทิร์นซีบอร์ด

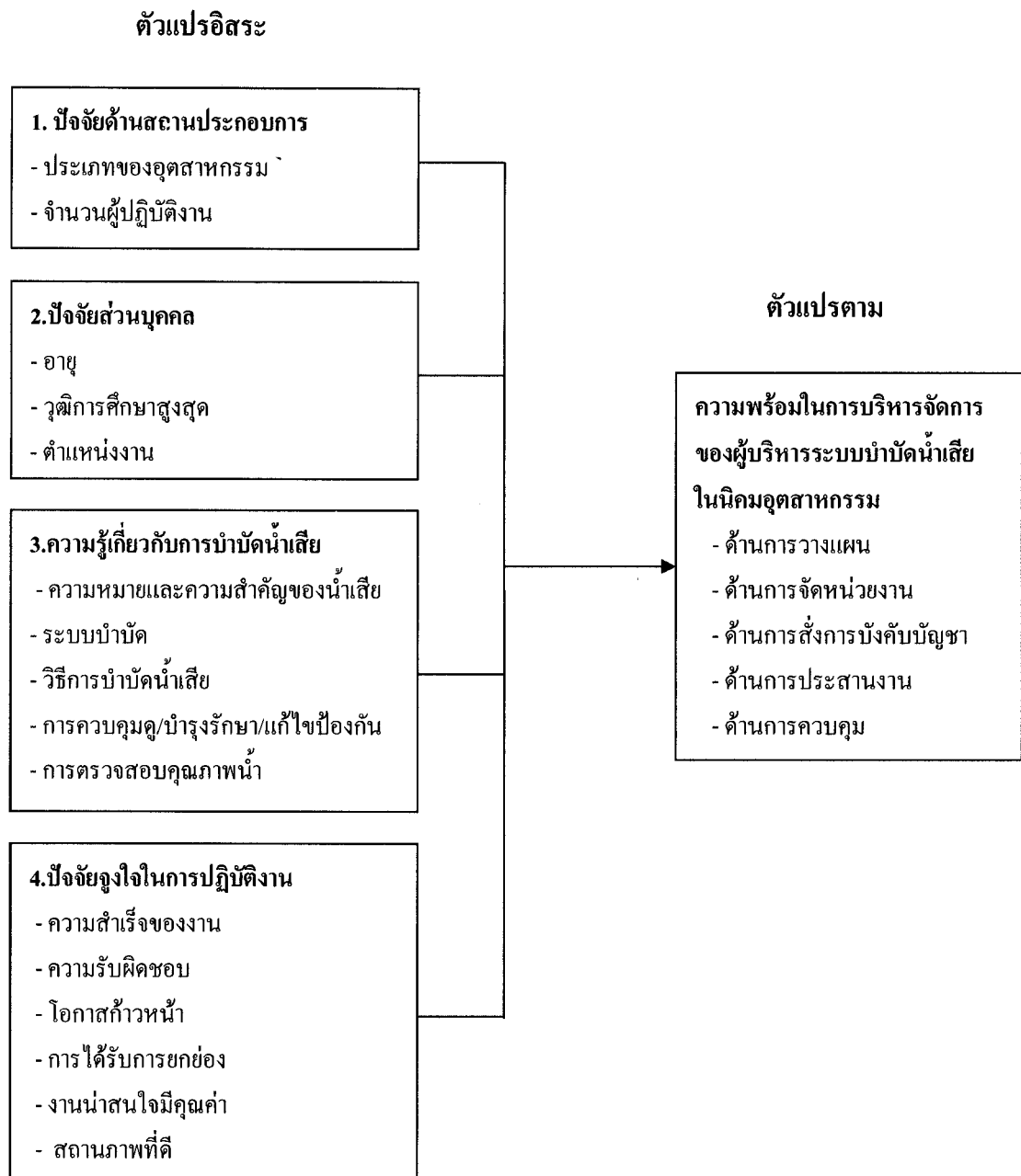
2.2.2 เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสีย ระดับปัจจัยมุ่งใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และอีสเทิร์นซีบอร์ด

2.2.3 เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลสถานประกอบการ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้เรื่องระบบบำบัดน้ำเสีย และปัจจัยมุ่งใจในการปฏิบัติงานกับความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และอีสเทิร์นซีบอร์ด

2.2.4 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และอีสเทิร์นซีบอร์ด

2.2.5 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และอีสเทิร์นซีบอร์ด

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมุติฐานการวิจัย

- 4.1 จำนวนผู้ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย
- 4.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย
- 4.3 ระดับความรู้เกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และระดับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย
- 4.4 ความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และอีสเทิร์นซีบอร์ดแตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

- 5.1 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย
- 5.2 การศึกษาใช้วิธีการส่งแบบสอบถามถึงประชากร
- 5.3 การศึกษาจะศึกษาเฉพาะในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด
- 5.4 เป็นการศึกษาเฉพาะการให้ผู้บริหารตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเฉพาะเรื่องการรับรู้ของผู้บริหารจากแบบสอบถาม ไม่ได้ศึกษาไปถึงข้อมูลด้านเทคนิคต่าง ๆ

6. นิยามศัพท์ในการวิจัย

6.1 ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย หมายถึง ผู้มีตำแหน่งสูงสุดในการรับผิดชอบโดยตรงต่อระบบบำบัดน้ำเสียในสถานประกอบการนั้น ๆ ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายสิ่งแวดล้อม ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัย เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย หรือบุคคลตำแหน่งอื่นที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบระบบบำบัดน้ำเสียในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด

6.2 ความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย หมายถึง สภาพที่พร้อมจะบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากความคิดเห็นของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียเกี่ยวกับการที่เตรียมพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่บริหารจัดการตามแนวคิดของอองรี ฟาโยล (Henri Fayol) ซึ่งประกอบด้วยความพร้อมด้านการวางแผน การจัดหน่วยงาน การสั่งการบังคับบัญชา การประสานงาน และด้านการควบคุม

6.3 ปัจจัยด้านสถานประกอบการ หมายถึง ประเภทของอุตสาหกรรม และจำนวนผู้ปฏิบัติงานของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด

6.4 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน

6.5 ความรู้เกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย หมายถึง การรับรู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสียทั้งระบบของผู้บริหาร ประกอบด้วย ความหมาย ความสำคัญของน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย วิธีการบำบัด การควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย การบำรุงรักษา การแก้ไขและป้องกันปัญหา ตลอดจนการตรวจสอบคุณภาพน้ำในสถานประกอบการ ประเมินโดยแบบทดสอบความรู้

6.6 ปัจจัยจิตใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ชักนำให้แสดงพฤติกรรม เพื่อเต็มความพอใจในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น อันนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ประเมินจากการรับรู้ของผู้บริหารระบบ ได้แก่ ความสำเร็จของงาน ความรับผิดชอบ โอกาสก้าวหน้าในชีวิต การได้รับการยกย่องงานน่าสนใจมีคุณค่า สถานภาพที่ดี

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทราบถึงความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ / การดูแลรับผิดชอบงานของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียสถานประกอบการ

7.2 ทราบปัญหา อุปสรรคในการทำงาน และข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละสถานประกอบการ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานประกอบการ

7.3 นำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการคัดเลือกบุคคลเข้ารับผิดชอบหน้าที่การบริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

7.4 ได้ข้อมูลเป็นประโยชน์กับการนิคมอุตสาหกรรม และทางหน่วยงานราชการอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องในการที่จะออกนโยบาย กฎระเบียบข้อบังคับ หรือกฎหมายสำหรับสถานประกอบการ
เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย